

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ)

Ἐν Ἑλλάδι Δραχ. 10
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ Δραχ. χρευσά 15

Ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου
μηνός.

ΑΓΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ

Πᾶσα αἰτήσις ἀφορώσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται

Πρὸς τὸν κ. Ἰ. Λαμπρίδην διηγητόρον

Ὁδὸς Σόλωνος 36

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ὉΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον (Νῦν πρέπει νὰ ἐπιδιώξωμεν τὴν ἀναγνώρισιν τῆς ἐνώσεως τῆς Κρήτης) — Ἡ Διακοινωνία τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Κρήτης — Ἡπειρος. — Ἀγγέλματα καὶ θρύλοι. — Ἡ ἐν τῇ τουρκικῇ βουλῇ συζήτης περὶ Κρήτης. Οἱ ἀνόητοι λόγοι τοῦ μεγ. Βεζύρου. — Τὰ ἐν Ἑλλάδι. — Ἐπιφυλλίς (Π. Κοκτογιάννη, Σημειώματά τινα περὶ τῆς βουλγαρικῆς κοινότητος Θεσσαλονίκης. — Τελευταῖαι εἰδήσεις.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 26 Μαΐου 1910.

Ἡ ἐδόμας αὕτη ὑπῆρξεν ἐδόμας τῆς δικαιοσύνης τῆς ἡμετέρας συνέσεως καὶ τῶν ἡμετέρων νομίμων πόθων. Ἡ ὑπερτέρα ἡθικὴ τάξις, ἥτις ἀόρατος διέπει τελικῶς τὰ πράγματα τοῦ κόσμου τούτου, ἀνέλαβε τὴν δύναμιν τῆς καὶ ἀνέλπιστος ἀνέκυψεν ἐκείθεν, ὅθεν δὲν ἀνεμένετο, καὶ ἐν καιρῷ, καθ' ὃν ἐνομίζοντο κινδυνεύοντα τὰ πάντα.

Συνετοὶ ἐκ φόβου τὸ 1909, εἰμεθα τὸ 1910 συνετοὶ ἐκ προνοίας. Ἰσχυροὶ τότε δὲν προκαλοῦμεν οὐδὲ σήμερον, καὶ περ ἄριστα γινώσκοντες, ὅτι τὸ ἀπ' αἰώνων σαλευόμενον σαθρὸν οἰκοδόμημα τῶν ὁρκανιδῶν παντοῖοι σήμερον πλήττουσιν ἀνεμοὶ καὶ οἱ δὲν χρειάζεται μεγάλη δύναμις, ὅπως καταρρεύσῃ εἰς συντρίμματα. Διότι καὶ αὐτῶν τῶν Τούρκων ἀφέντων νὰ ἐκτυφλωθῇ τέλει ὑπὸ τῆς ἀσιατικῆς βαρβάρου καὶ ἀδαισθητικῆς ὀργῆς τῶν βλέπομεν ὀξύτερον οἱ Ἑλληνες τὸν κοινὸν κίνδυνον, ὅφ' οὗ ἀπειλούμεθα καὶ οἱ Τούρκοι καὶ ἡμεῖς, τὸν κίνδυνον, ὅστις δὲ ἀναφανῇ καθ' ἣν ὥραν θὰ διασταυρωμένον τὰ ξίφη μας ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης.

Ἀλλὰ καὶ μὴ προκαλοῦντες ὀφείλομεν νὰ ἐμεινῶμεν ἐν τῇ τελειωτικῇ δικαιοσύνῃ τῶν ἡρώων ἀγώνων τῆς Κρήτης. Οὐδ' ὑπάρχει καιρὸς καταλληλότερος τοῦ παρόντος. Τῇ 24 Σεπτεμβρίου τοῦ 1908 ἡ στοιχειώδης σύνεσις παρὰ πάντα ἐναντίον ἰσχυρισμῶν ὑπηγόρευεν εἰς τὴν Ἑλλάδα νὰ τηρήσῃ ὅταν ἐτήρησε στάσιν. Ἡ γοητεία τότε τοῦ ἐπιφανέστερου τουρκικοῦ συντάγματος ἦτο νωπὴ, ἡ νέα δὲ πνοὴ τῆς ἐλευθερώσεως ἀπὸ αἰμοδρόου καὶ ἀνάνδρου τυράννου ἐξεληφθῇ ὑπὸ τῆς Εὐρώπης εἴτε κατ' ἀλήθειαν εἴτε καὶ καθ' ὑπόκρισιν ὡς πνοὴ ἀναγεννήσεως τῶν δυνάμεων τοῦ ἰσλαμικοῦ, ὅς κατέτριψε τοῦτο μὲν μακρῶν βάρβαρος ἀπολυταρχία, τοῦτο δὲ—πολὺ δὲ μᾶλλον αὐτὰ ἡ ἐκείνη—ἀνίατοι δέλεοι καὶ προλήψεις θρησκευμάτων, οὗ ἡ μὲν ἡθικὴ δύναμις ἐγείρεται εἰς τὸ μῖσος πρὸς τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν πρὸς τὴν ἐλευθερίαν τῆς συνειδήσεως ἀποστροφήν, εἰς τὴν ἀδιάλλακτον πρὸς τὴν ἰσότητά καὶ τὴν δικαιοσύνην πρὸς ἅλλοπιστους καὶ ἄλλοφύλους ἔχθραν, τὸ δὲ παντοδύναμον ἔπλον ἡ ἀμάθεια τυφλοῦ καὶ θρησκολήπτου ἔχλου.

Καὶ οἱ θέλοντες νὰ ἀπατῶνται καὶ οἱ μὴ θέλοντες ἐσχημάτιζαν κοινὴν τὴν πεποίθησιν, ὅτι ἡ πνοὴ ἐκείνη τῆς ἀναγεννήσεως ἦτο ἀπατήλιος γαλθανισμός, μία δὲ μόνον ὑπάρχει ὁδὸς ὅχι μόνον εἰρηνεύσεως τῆς Ἀνατολῆς καὶ συν αὐτῇ τῆς Εὐρώπης, ἀλλὰ καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν τῶν Τούρκων ἀπὸ τοῦ παντελοῦς ἐξαναρισμοῦ, ἡ ὁδὸς, δι' ἧς θὰ ἀφαιρεθῇ ἀπ' αὐτῶν ἡ δύναμις τῆς κακουργίας καὶ τῆς καταδυναστεύσεως. Τοῦτο δὲ δὲν δύναται ἄλλως νὰ ἐπιτευχθῇ ἢ διὰ τῆς ἀφαίρεσεως ἐκείνων τῶν τημάτων τῆς αυτοκρατορίας, ἅτινα προηγήθησαν εἰς τοὺς ἀγῶνας κατὰ τῆς τυραννίας καὶ κατάρθρωσαν ἡ οὕτως ἢ ἄλλως νὰ ἐκασφαλίσωσι ποίαν τινα ἀνεξαρτησίαν ἀπὸ τῆς διοικητικῆς μεθόδου τῶν Τούρκων, διὰ τῆς προσαρτήσεως αὐτῶν εἰς τὰ ὁμογενῆ γείτονα κράτη καὶ τοῦ ἐντεθῆναι σχηματισμοῦ πολιτικῆς ἐν τῇ ἰλνυρικῇ ἰσσοροπίας τοιαύτης, ὥστε ἡ ἀνισότης τῶν δυνάμεων νὰ μὴ γίνηται ἀφορμὴ εἰς τοὺς τετυφλωμένους Τούρκους βαρβαρότητων, αἵτινες ἀπὸ δύο αἰώνων κρατοῦσιν ἐν ἀναστατάσει καὶ τὴν Ἀνατολὴν καὶ τὴν Εὐρώπην.

Ἀριώτερον τοιοῦτον τμήμα τῆς Κρήτης δὲν ὑπάρχει. Διὰ τῆς προσαρτήσεως αὐτῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα δὲν ἀποκόπτεται μόνον ἀπὸ τῆς

Τουρκίας ἐστὶν ἄσβεστος μεγίστων δι' αὐτὴν συμφορῶν, ἀλλὰ προστίθεται καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα τοιαύτη δύναμις, ὥστε ἐξ αὐτῆς νὰ διδαχθῶσιν οἱ Τούρκοι πολὺ μᾶλλον ἢ ἐξ ὧν τῶν τουρκικῶν συνταγμάτων καὶ τῶν χῆτι χουμαγιῶν τὴν ἐννοίαν τῆς ἰσότητος καὶ τῆς δικαιοσύνης καὶ νὰ ἀπαλλάξωσι τῶν παντοίων μεριμνῶν τὴν Εὐρώπην δι' ἡμέρου καὶ ἀνθρωπίνης διοικήσεως.

ὑπὸ τὴν Τουρκίαν διατελοῦσα ἡ Κρήτη ἀπειλεῖ αὐτὴν θάνατον. Κεχωρισμένη τῆς Ἑλλάδος εἶναι ἡ πηγὴ τῆς ταύτης ἀδυναμίας. Ἡ νωμένη δὲ μετ' αὐτῆς θὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὸ βασίλειον ὡς ἡγήτην τῶν πνευματικῶν καὶ ὕλικῶν δυνάμεων τοῦ ἑλληνικοῦ γένους νὰ ἀποβῇ ὄργανον παντοδύναμον ἡμερώσεως καὶ εἰρήνης τῆς Ἀνατολῆς πάσης, πολυτίμος σύμμαχος τῆς συντηρήσεως αὐτῆς τῆς τουρκικῆς αυτοκρατορίας.

Τοιαύτη οὖσα ἡ Κρήτη πρὸς τὴν Ἑλλάδα δὲν δύναται νὰ μείνῃ ἐπὶ πλέον αὐτῆς κεχωρισμένη, ἀμφοτέραι δὲ ὀφείλουσι νὰ ἀντιτάξωσιν εἰς τὸν τεχνητὸν καὶ ἐκφρονα γαλθανισμόν τῶν Τούρκων τὴν ἀμετάκλητον ἀπόφασιν τοῦ νὰ ἐνώσωσι τὰς πολιτικὰς τῶν τύχας μὴ προκαλοῦσαι, ἀναμένουσαι παρὰ τῆς δικαιοσύνης τῶν ἰσχυρῶν τὴν ἐπικύρυσιν τῶν πόθων τῶν, ἀλλ' ἀπαρνούμεναι τὴν ἐπαιτείαν καὶ ἀποκρούουσαι ἀμεταθέτῳ γνώμῃ τὰς αὐθάδεις προκλήσεις.

Η ΔΙΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ

Τὸ ἐξαίρετικὸν ἔγγραφο, δι' οὗ συνῴδουν ἡ κρητικὴ κυβέρνησις τὸ πρὸς τὰς Δυνάμεις περὶ τῶν δικαίων τῆς νήσου καὶ περὶ τῆς δευτέρας αὐτῶν πληρώσεως ὑπόμνημα τῆς καὶ εἰς δ' κατὰ τὴν ὁμόφωνον γνώμην τοῦ εὐρωπαϊκοῦ τύπου ὀφείλεται συμπεσεῖν καὶ πρὸς ἄλλας εὐνοϊκὰς περιστάσεις ἡ μεταστοφρῇ τῆς πολιτικῆς τῶν Προστατῶν, ἔχει ὡς ἔπειτα:

Ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Κρήτης ἐξαιτεῖται τὴν τιμὴν νὰ δηλώσῃ, ὅτι ἔλαβε τὴν ἀνακοίνωσιν, τὴν γενομένην πρὸς αὐτὴν ὑπὸ ἡμερομηνίαν 29 Ἰανουαρίου 12 Φεβρουαρίου 1910, κατὰ διαταγὴν τῶν κυβερνήσεων τῶν, ὑπὸ τῶν κ. κ. Γεν. Προξένων τῆς Γαλλίας, τῆς Μεγάλης Βρετανίας, τῆς Ρωσίας καὶ τοῦ διευθύνοντος τὸ γερμανικὸν Προξένιον τῆς Ἰταλίας, παρακαλεῖ δὲ αὐτοὺς, ὅπως ἐνταβεῖσθαι νὰ υποβάλωσιν εἰς τὰς ἐνυπλάς Κυβερνήσεις τῶν τὸ συναπτόμενον Ὑπόμνημα, ὡς καὶ τὰς ἐπομένας σκέψεις:

Ἀποσύρονται κατὰ τὸν παρελθόντα Ἰούλιον τὰ στρατεύματα αὐτῶν ἐκ Κρήτης αἱ Προστάτιδες Δυνάμεις ἀνέστησαν τὴν τήρησιν τῆς δημοσίας τάξεως, ὡς καὶ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ Μουσουλμανικοῦ πληθυσμοῦ, εἰς τὸ σθένος καὶ τὴν εὐθύτητα τῶν καθεστηκτικῶν ἀρχῶν τῆς νήσου. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπικαλεῖται τὴν μαρτυρίαν τῶν κ. κ. Γεν. Προξένων περὶ τῆς ἐλλειψείας τῶν προσπαθειῶν, ὡς καὶ τῆς δραστηριότητος, μετ' ἧς ἐξεληλύθει τὸ καθήκον τοῦτο, ὅπερ ἐξαιρέτως δυσχερὲς καθίστανται αἱ περιστάσεις, ὅφ' οὗς διατελεῖ ἡ νήσος.

Ὅπως κατορθώσῃ τοῦτο ἡ Ἐπιτροπὴ, δὲν εἴλεψε νὰ καταστήσῃ ὅλην εἰς τὸν Κρητικὸν λαὸν καὶ νὰ ὑπομνησθῇ αὐτῷ ἀδιαλείπτως τὴν ἀξίαν τῆς εὐμενούς προτοκοσύνης, τὴν ὁποίαν ἐπεσκέψαντο πρὸς αὐτὴν αἱ Προστάτιδες Δυνάμεις διὰ τῆς ἐπὶ ἡμερομηνίας 15)28 Δεκεμβρίου 1908 δηλώσεως τῶν, ἂν ἡ τάξις διηγεῖτο καὶ ἡ ἀσφάλεια τοῦ Μουσουλμανικοῦ πληθυσμοῦ ἐξησφαλίζετο.

Δικαιουμένη σήμερον ἡ Ἐπιτροπὴ νὰ ἐξαγγεῖλῃ, ὅτι μετ' εὐθύτητος ἀνταπεκρίθη εἰς τὴν προσδοκίαν τῶν Δυνάμεων, λαμβάνει τὸ θάρρος νὰ ζητήσῃ ἐμμόνας παρὰ τῶν Προστατῶν Κυβερνήσεων, ὅπως ἐνδοκῶσιν, ἐν αὐτῷ τούτῳ τῷ συμφέροντι τῆς τάξεως καὶ τῆς εἰρήνης, νὰ μὴ στερήσωσιν αὐτὴν τῆς τόσο πολυτίμου ἡθικῆς συνδρομῆς τῶν, διότι μόνον ἐκ τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ λαοῦ πρὸς τὰς Δυνάμεις ἡ Ἐπιτροπὴ ἠνέλησε τὰ μέσα καὶ τὸ κύρος, τὰ ἀναγκαῖα αὐτῇ, ὅπως συμμορφωθῇ μέχρι τοῦδε πρὸς τὰς συντάσεις τῶν.

Διὰ λόγους διαφεύγοντας τὴν Ἐπιτροπὴν, αἱ Προστάτιδες Δυνάμεις δὲν ἐκρίναν ἀκόμη πρόσφορον νὰ ἐπιληφθῶσι τῆς συζητήσεως, ἀφ' ἧς, κατὰ τὴν πρὸ δεκαεξαμηνίου δηλώσιν τῶν, δὲν θ' ἀρίστατο. Τοῦτο δὲ κατέστησε δυσχερέστερον τὸ ἔργον τῆς Ἐπιτροπῆς. διότι ἡ ἀνύμωμος κατὰστασις, εἰς ἣν ἀπὸ ἐνός καὶ ἡμίσεος ἔτους διατελεῖ ἡ Κρήτη, δὲν δύναται νὰ παραταθῇ ἐπ' ἀόριστον ἀνευ κινδύνων.

Ὁ Κρητικὸς λαὸς, μόλις ἐξεληθὼν μακροῦ καὶ

οκλήρου ἀγῶνος, ἔχει βαθύτην τὴν συναίσθησιν τοῦ δικαίου αὐτοῦ. Ἡ ὑπόθεσις τῆς Ἑθνικῆς ἀποκαταστάσεως του εἶναι ἐνδὲς δι' αὐτόν. Αἱ διεκδικήσεις του εἶναι νόμιμοι οὐδὲν δὲ δύναται νὰ τὸν ἀποτρέψῃ τῆς ἐκπληρώσεώς τῶν.

Ἡ ἱστορία τῶν τελευταίων ἐτῶν καὶ τὰ γεγονότα, τὰ παρατιθέμενα ἐν τῇ συνημμένῳ Ὑπομνήματι, ἀποδεικνύουσιν ἀριθμήτως, ὅτι, ἡ Κρήτη ἀδυνατεῖ νὰ ζήσῃ ἐκτός τῶν Ἑλληνικῶν θεσμῶν. Ἡ πρὸς τὴν Μητέρα Πατρίδα ἑθνικὴ ἔξις εἶναι τοιαύτη, ὥστε πᾶσα Κυβέρνησις ἄλλη ἐκτός τῆς Ἑλληνικῆς ἀναγκάως θὰ καταρρεύσῃ ὑπὸ τὸ βάρος τῆς ἀντιδημοκρατικότητος τῆς δημοσίας κατακραυγῆς καὶ τῆς ἐλλείψεως κύρους.

Οὐδεμία Κυβέρνησις ἄλλη, ὁσονδήποτε ἰσχυρὰ καὶ ἂν εἴναι, δύναται νὰ παράσῃ ἐν Κρήτῃ τὰς ἐγγήσεις διαρκείας καὶ ἀσφαλείας, τὰς μελλούσας ἀποδόσθαι εἰς τὴν χώραν τὴν ἐμπιστοσύνην καὶ τὴν εὐμερίαν, τῶν ὁποίων τόσην ἔχει ἀνάγκην.

Τὸ καθεστὸς, ὁποῖον ἐφαρμόζεται ἀπὸ τῆς 24 Σεπτεμβρίου 1908, ἀποτελεῖ ἐν ἐπὶ πλέον βήμα πρὸς τὴν πραγμάτωσιν τῶν ἑθνικῶν πόθων. Ἡ φορημένη ἀπὸ πάσης ἐξωτερικῆς προσβολῆς—καὶ τοῦτο κατὰ θέλησιν αὐτῶν τούτων τῶν Προστατῶν Δυνάμεων, καὶ κατὰ τὰς πρὸς τοὺς Κρητικὰς δηλώσεις τῶν—τὸ καθεστὸς τοῦτο ἀποτελεῖ στοιχεῖον θετικὸν τῆς διεθνούς καταστάσεως τῆς νήσου καὶ τὴν ἀπὸ τῆς ἐνδοκίμου τοῦ Κρητικοῦ λαοῦ ἀπόδειξιν τῶν προθέσεων τῶν τεισάρων Δυνάμεων.

Μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοιοῦτου καθεστώτος ἐπὶ διετὴν ὀλίγον, ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ δὲν δύναται ν' ἀμφισβῇ, ὅτι αἱ Προστάτιδες Δυνάμεις, ἐν τῇ ὑπερίσῃ αὐτῶν εὐθυμῇ καὶ εὐμερίᾳ, τῶν ὁποίων ὁ Κρητικὸς λαὸς δὲν κατέστη ἀντάξιός (n'a pas démerité) δὲν θὰ θελήσῃ νὰ διακινδυνεύσῃ κατεχόμενην θέσιν πραγμάτων, κανονισθεῖσαν ὑπὸ ἐπισήμων διακοινώσεων, ἀπομακρυνόμεναι τῆς ὁδοῦ τῆς ἐπ' αὐτῶν τοῦτον διὰ τῶν ἐν λόγῳ διακοινώσεων διαπραγμαθείσεως.

Ἐλπίζει δ' ὅτι οἱ κ. κ. Γεν. Προξένοι θὰ εὐαρεστηθῶσι νὰ καταστῶσι πληροὶ τῶν Προστατῶν Δυνάμεων οἱ ἐγκυριοὶ ἐμνην τῆς θεμελίας ἐκείνης πρὸς αὐτὰς ἐξ ἐνόμιμης τοῦ Κρητικοῦ λαοῦ ἀπευθυνόμενης ὑπὸ τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς, ὅπως αὐταὶ μὴ βραδύνωσι νὰ δώσωσιν εἰς τὴν δικαίαν ἐπιδοκίμωσιν τῶν τῶν μόνον λαοῦ, τὴν ὁποίαν ἐπιδέχεται. Καὶ πράττει τοῦτο μετὰ τῆς σταθερᾶς πεποιθήσεως, ὅτι ἡ κῆρυξις τῆς Ἐνώσεως θὰ ἐπέλθῃ ἐν τῷ δέοντι χρόνῳ, ὡς στεφάνωμα τοῦ ἔργου, ἐφ' ᾧ ἡ Κρήτη αἰωνίαν ὅμως ἐνγνημοσύνην πρὸς τὰς Προστάτιδας Δυνάμεις.

Ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ δρᾷται τῆς εὐκαιρίας, ὅπως ἀνανεώσῃ πρὸς τοὺς κ. κ. Γεν. Προξένους τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἐξόχου αὐτῆς ὑπολήψεως.

(Ἐπονται αἱ ὑπογραφαὶ τῶν τριῶν μελῶν τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς).

Η ΠΕΙΡΟΣ

Τὸ κρητικὸν συναλλαγήτηρον ἐν Ἰωαννίνους — Ἡ ἀποχὴ τῶν Ἀλβανῶν βέβδων ἀπ' αὐτοῦ. — Ἡ ὀχύρωσις τῶν σπουδαιωτέρων θέσεων τῆς Ἡπείρου.

Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐξ Ἰωαννίνων:

Παρὰ τὰς ἐνεργείας τῶν μελῶν τοῦ Νοτοκρητικοῦ κομιτάτου καὶ τὰς ἀπειλητικὰς ὑποκινήσεις τῶν ἄρχων ἡ συνάθροισις ἐν τῇ πλατείᾳ τῆς Ὀμονίας, ὅπου τελοῦνται τὰ δύο ταῦτα θαυμαστὰ πρᾶγματα, ἡ ἀσκήσις τῆς εὐγλωττίας τῶν νεοφωτιστῶν συνταγματικῶν ῥητόρων τῶν Ἰωαννίνων καὶ ἡ ἀπαγχονισμὸς τῶν ὑπὸ τῶν Στρατοδικείων καταδικασμένων Χριστιανῶν, πᾶν ἄλλο ἢ ὅσον συναλλαγήτηρον εἶχεν.

Οἱ συνελθόντες ἐν ὅλῳ δὲν ὑπερέβαινον τοὺς 500, ἐξ ὧν 350 περίπου ἐφένθηδες καὶ ἀγάδες καὶ 100-120 ἐβραῖοι καὶ 7-8 ἡμέτεροι ἐκ τῶν προσκληθέντων ἐπιτακτικῶς καὶ περὶ τοὺς 25-30 περιεργοὶ ἄνθρωποι τοῦ λαοῦ κατερχόμενοι κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην ἐκ τῶν μεμκρυμένων συνοικιῶν τῶν εἰς τὰ κέντρα τῆς πόλεως διὰ τὰς προηγουσὶς ὑποθέσεις τῶν καὶ σταθέντες μακρόθεν. Ἐλαβε τὸν λόγον Τούρκος τις τῆς Λούτσας καὶ ἀνέπτυξε τουρκοῖς τὴν ἱστορίαν τοῦ ζητήματος τῆς ἀπίστου Κρήτης καὶ ἐτάχεν, ὅτι ἡ ἀκραιότης τῆς Ὀθωμανικῆς πατρίδος ἀπειλεῖται ἀπὸ τοῦ; Κιτριλῆδες γναιοῦργες καὶ τοῦ Γιουνάνη, ἐπωφεληθέντων τῶν ἐκ τῆς Ἀλβανικῆς ἐπαναστάσεως προσωρινῶν δυσχερειῶν τῆς

Κυβερνήσεως, ὅπως πραγματοποιήσῃ τὰ μαρὰ (!) αὐτῶν σχέδια καὶ ἐξόρκεσε τοὺς πιστοὺς νὰ λησμονήσωσι πᾶν ἄλλο ζήτημα καὶ νὰ στρέψωσι σύντονον τὴν προσοχὴν καὶ ἠνωμένως τὰς ἐαυτῶν δυνάμεις κατὰ τοῦ ἀπίστου ἐξωτερικοῦ ἔχθρου. Ἀνέγνωσε κατόπιν ὁ ῥήτωρ ψήφισμά τι διαμαρτυρίας γενόμενον δεκτὸν δι' ἐνὸς ὁμοθύμου χά' ἡ' (ναί, ναί), καὶ μίαις ἐπιφωνήσεως «γιασιασὶν Γκιρίτ» εἰς τὴν ἡκούσθη ἀναμειχθεῖσα ἑλληνιστὶ ἡ ὀξεῖα καὶ εἰρων φωνὴ Ἰωαννίτου μικροῦ γαβριᾶ «Ζήτω ἡ Κρήτη»!

Οἱ συνελθόντες διελύθησαν ἐν πάσῃ ἡσυχίᾳ. Παρατηρήθη καὶ ἐσχολιάσθη ἡ ἐκ τῆς συναθροίσεως ταύτης ὁλοκληρῆς ἀπουσία τῶν οὐκ ὀλίγων ἄλλως κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας, δι' ἀγνωστον λόγον, παρεπιδημούντων ἐν Ἰωαννίνοις βέβδων Ἀλβανῶν. Ἐν τούτοις οἱ διοργανώσαντες τὴν συνάθροισιν πόρρω ἀπέχοντι τοῦ νὰ τολμήσωσι νὰ ζητήσωσι λόγον τῆς ἀπουσίας τῶν Ἀλβανῶν, περιορισθέντες μόνον νὰ ἐκφράξωσι πικρὰ παράπονα κατὰ τῶν ἡμετέρων ὡς μὴ προσελθόντων μετὰ προθυμίας!

Ὅπως δὲ καὶ ἂν ἀποβῇ ἡ ἐξέλιξις τοῦ Κρητικοῦ οἱ μετὰ στρατιωτικοῦ σώματος μεταβάντες εἰς Χιμαράν ὑπάλληλοι τοῦ Τουρκικοῦ κηματολογίου πρὸς καταγραφὴν τῶν ἐκεῖ κτημάτων τῶν κατοικῶν καὶ ἐφαρμογὴν τῆς φορολογίας ἐπανήλθον πρὸ ἡμερῶν ἀπρακτοὶ καὶ ἀνέβηλον τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἀνατεθέντος αὐτοῖς ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως καθήκοντος μέχρι νεωτέρας ἀποφάσεως, ληφθησομένης συμφώνως πρὸς τὰς δοθησομένας ὁδηγίας ἐκ Κων. πόλεως, ὅπου ὡς γνωστόν μετέβη ἡ τριμελής τῶν Χιμαριωτῶν ἐπιτροπὴ. Εἴθε ἡ ἡρώικη ἐπαρχία νὰ δυνήθῃ νὰ διασώσῃ ἀπᾶς ἐτι τὰ ἀπειλούμενα προνόμιά της!

ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΚΑΙ ΘΡΥΛΟΙ

Ἡ ἀπαρχειμάτιστος πολιτικὴ ἀστοχία τῶν Τούρκων κατὰ τὴν Κρήτην.

Εἶχε στοιχειοθετηθῇ ἡ ἐν τῇ τουρκικῇ βουλῇ περιώνυμος καταιστία συζητήσις περὶ τοῦ κρητικοῦ ζητήματος καὶ τὰ περὶ αὐτῆς ἡμέτερα σχόλια, ὅτε ἐφθασαν εἰς Ἀθήνας τὰ τηλεγραφήματα τὰ ἐπικυροῦντα τὴν ἡμετέραν γνώμην περὶ τῆς κολοσσιαίας καταπλήξεως, ἣν ἐμελλε νὰ ἐμποιήσῃ ἡ τουρκικὴ αὐθάδεια.

Τῷ ὄντι ἡ θρασεία καταφρόνησις τῆς Ἑλλάδος, ἡ παρὰ πᾶσαν διπλωματικὴν ἀδρότητα ἀδελφὴ ἐκδηλουμένη ἐν τῷ Τουρκικῷ κοινοβουλίῳ δὲν ἤρκεσεν εἰς τοὺς παρὰ τὸν Βόσπορον διπλωμάτας. Περιέλαβον ἐν αὐτῇ κατὰ τὴν 15 Μαΐου καὶ δλόκληρον τὴν Εὐρώπην. Δὲν ἔστησαν δὲ οὐδ' ἐν τούτῳ. Ἀνῆλθον ἐν ὑψηλότερον καὶ περιέλαβον ἐν τῇ ὑδριστικῇ τῶν ὀργῇ καὶ πρόσσωπα σεπτά, ὡς τὸ τῆς βασιλείας Ἀλεξάνδρου, ἣν κατήγγειλαν ὡς ἐργαζομένην ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως τῆς Κρήτης μετὰ τῆς Ἑλλάδος. Ἐξαοκλήρισαν τὴν Εὐρώπην ὡς ἀνάνδρους μεροληπιτοῦσαν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, ὡς μεταχειριζομένην ἐπὶ ἀπολυταρχίας τὴν ἀπάτην, ἵνα κοιμίσωσι τὴν Τουρκίαν καὶ ἀρῇκαν νὰ ὑπονοηθῇ, ὅτι ἐὰν ἴδωρα τὴν περιποιῶνται, τὸ πράττουσι, διότι φοβούνται τὴν ἰσχὺν της!

Τὰ ὄνειρα τῶν διοφάνων Τούρκων ἐρεχται νὰ διαλύσῃ ἡ ἀπορροατικὴ ἐξαργεσία ὀργῆς τῆς Εὐρώπης. Ὁ ἀνιχνὴς Ῥιφαὶ πασῶς παρίσταται ἀποπεμπόμενος παρ' ὧν τῶν ὑπουργῶν τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Εὐρώπης. Ἡ μεταστοφρῇ αὐτῇ διήρξε βαρβαρία, ὁφείλεται δὲ, ὡς ἐπιτρέπεται νὰ κρίνωμεν συνδύοντες ἀπάσας τὰς ἐκ παντοίας πηγῆς εἰδήσεις, κυριώτατα εἰς τὴν ἐν γένει προκλητικὴν καὶ ἀστοχὸν διαγωγὴν τῶν Τούρκων, εἰς τὴν λαμπρὰν διακοίνωσιν τῆς Κρήτης, ἐν ἧς μετ' εὐλαβείας πρὸς τὰς Δυνάμεις, ἀλλὰ καὶ ἡρόμενον εὐσταθείας ἡ κῆρυξις καθιστᾷ ὅλον, ὅτι οὐδεμία ἄλλη λόσις ἐστὶ ἀνεκτὴ πλὴν τῆς ἐνώσεως, εἰς τὴν ἀπριδιαν μεταβολὴν τῆς πολιτικῆς τῆς Ἀγγλίας. Ποῦ ὀφείλεται, ἡ τελευταία αὕτη μεταβολή; Εἰς τὰς ὕδεις τῶν Τούρκων, εἰς τὴν εὐγενὴ φιλοδοξίαν τοῦ νέου τῆς Ἀγγλίας βασιλέως νὰ σημεῖωσιν τὰ προῖτα βήματα τῆς βασιλείας του δι' ἐπιβεβαίωσης τῶν θαυμαστῶν τῆς Κρήτης ἀγῶνων ἢ εἰς ἐπιτηδείας ἐνεργείας τοῦ ἡμετέρου βασιλέως, ὅστις γοργότατα καὶ ἀποφασιστικώτατα κινήσεις κατενέχων τὸν Ῥιφαὶ πασῶν; Πιθανόν νὰ ὀφείληται εἰς πάντα ταῦτα. Ἐν δὲ μόνον εἶναι βέβαιον καὶ κεκτημένον ἤδη ὑπὲρ τῆς Κρήτης καὶ τῆς Ἑλλάδος, ὅτι ἡ ἰδέα τῆς ἐπανόδου τοῦ ἀρμοστικῶς καθεστώτος ἐγκατελείφθη ὅριστα, ὅτι αἱ συνεννοήσεις τῶν Δυνάμεων περὶ τοῦ τύπου τῆς διακοινώσεως πρὸς τὴν Κρήτην ὡς πρὸς τὴν κῆρυξιν τῆς ἀποφάσεως τῶν νὰ γίνωσι δεκτοὶ οἱ μουσουλμᾶνοι πληροῦνται ἄνευ ὅρκου ἀνυστάλησαν καὶ δι' ἐρρωθῇ ἡδὲ καὶ πάλιν ἡ ἰδέα τῆς ἐνώσε

Βουρνακού και τοῦ
ἐβόησαν, ἡγάγησαν δὲ
ἐξήσαν—τόν κ. Λαίμην
οὗτε αὐ Δυνάμεις οὐδὲν
θησαν τὰ ἀποφύσισαι τὰ
ἀλλήν βέβαια σηματοῖεν.
ἡ Κυβερνήσις καὶ ἐργα-
ζώμενη εἰς τὸν κόσμον
ικόν ζήτημα καμμένη
μακρόν καὶ τὸ Βουλγα-
σαν μὲν τὰ ἐμποδίσουσιν
ἀπάν, ἀλλὰ δι' αὐτῶν
στόλος τῶν Δυνάμεων.
τῆς σημαίας καὶ τὸ
ως τὰ ὅποια ἐβόησαν
μα τὸ ὅρου κυτω-
ἐπιστομίας ἀκυροί.

ἐπανάλαβάνο, ὅτι ἡ
ἢ ἐπιλήριμον τῆς ἀξιο-
κράτος διὲν παραδίδει
ράτος. Αἱ χῶραι κατα-
ῆμεις ἄλλους τε παρε-
αμεν πολλὰς χῶρας.
Ἡ Κρήτη ποτὲ δὲν θά
ὡς πρὸς τοῦτο εἰσθα
μετροπαθοῦς πολιτικῆς.
θὰ ἴδωμεν, ὅτι αἱ Δω-
ν μᾶς ἀπεκομίσουν, πᾶς
τωρὰ ὅμως ἀνεγνωρί-
ματά μιν, εἶναι ἀρετόν

πάντοτε είναι υποχρεω-
λὰ»-τὰ ζήτῃματα σή-
μα πολλά. Οὐδὲν ὅμως
ἐνεργεῖ ἀποκαλύπτως.
ἐπιθυμῇ ὅ,τι θέλει. Αἱ
ζῶνται ἐν τῇ πολιτικῇ,
νὰ εἰπῇ ὅ,τι θέλει. Αἱ
ἐπιθυμῖαι δὲν ἔχουν σημα-
ειαν καίμειαν ἀφορμὴν μὲ
παρασχεθῇ τοιαύτη ἥ
ν βα διότασθῃ (χειροκο-
μας ἡ Ἑλλας εἶναι ἀνύ-
τουτῃ. Ἡμεῖς τὰς
καὶ μόνον μετ' οὕτων
θα ἀπολῃξοσιν αἱ δια-
δὲν δύνανται νὰ πρῶθ
ὅτε ἡ Κρήτῃ θα ἀπομα-
τῇ. Ἡ Ελλάδα θα δοθῇ,

ἑδρίσας.
Χακκὴ πασά
ρουσία.
 ὡς ἡμέρας ἡ Γερουσία
 ἰκοῦ ζήτηματος. Κατὰ
 προσελθὼν ὁ Μ. Βεζύρης,
 πορεύειν τοῦ ζητήματος

εἶσαι μεθ' ὅλα τὰ μέτρα
τινα διοίκησιν εἰς τὴν

ἀλλήνοτουρκικὸν πόλεμον
ἐπωφελομένοι τὴν πρὸς
τῆς Πύλης, καταώρυσαν
ἰσχυρῶς τοῦ νομοῦ Θεο-
δωροῦ ἰδίῳ ἀντιπροσω-
πευτικῷ συμβουλίῳ, ὅπως
ἡ μητροπολίτης, παρ-
ὼς μέλη αὐτοῦ, εἰς τὴν

ἐ τὴν συνήθη ἐπιτηδεύ-
 ασι ἀναπερσπομένη πρὸς
 ἀφ' ἑαυτῶν εἰς αὐτοὺς ἐκ-
 ν, κατ' ὁρθεῖν καὶ εἰς τὰ
 ρευστικὰς ἰδίους καὶ
 θέσεις. Μόνον δὲ εἰς τὸ
 ἀντιπροσωπεύθησαν με-
 τὰ τοῦτον. Πανανότατον
 οὐ καὶ τοῦτο, εὐθὺς ὡς
 κατὰ ἄλλους.

